

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Лутченко К.В.

студентка,

*Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана*

УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНОЮ СИСТЕМОЮ ПІДПРИЄМСТВА: ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК

Теорія логістики має свою складність, багатогранність, тому великого значення набуває її подальша розробка, в першу чергу це відноситься до питання формування логістичної системи організації, управління якістю логістичного обслуговування, вертикальних і горизонтальних взаємодіях в системі управління.

Використання нових моделей опису об'єктів і способів прийняття управлінських рішень у свою чергу вимагає логістичний підхід з використанням елементів сучасної методології. При розробці логістичної системи враховуються багато факторів, які надають на неї вплив.

На підприємстві логістична система виконує необхідні послуги з мінімальними асоційованими витратами, зумовленими виконанням логістичних операцій. Тому логістична політика враховує два фактори – необхідний рівень логістичного сервісу та мінімальну величину логістичних витрат на його досягнення, а метою логістичного менеджменту є встановлення балансу між цими двома складовими, які вигідні як споживачеві, так і генератору матеріального потоку [1].

За ефективність логістичної системи відповідає показник (або система показників), який відтворює інформацію стосовно рівеня якості функціонування логістичної системи при заданому рівні загальних логістичних витрат.

Відповідно до думки споживача, що є кінцевою ланкою логістичного ланцюга, ефективність логістичної системи характеризується рівнем якості обслуговування його замовлення [2].

Для підвищення ефективності всієї логістичної ланцюга необхідні підвищені вимоги і до системи оціночних показників, які повинні забезпечити оцінку логістичних процесів. Найбільш поширені такі критерії оцінки: витрати, задоволення споживачів (якість), час, активи [3, с. 112].

Для визначення ефективності логістичної системи часто застосовують фінансові показники, які дозволяють системно підходити до аналізованих проблем і проводити зіставлення отриманих результатів. Однак вони більше відбивають минулі результати, а не поточні, повільно реагують на зміни, залежать від ряду бухгалтерських прийомів і не враховують важливі аспекти логістики. Іноді фінансові показники можуть показати, що щось йде не так, але не показують, що саме йде не так або як це можна скорегувати [4, с. 175].

В останні роки є можливість використовувати новий підхід до визначення ефективності логістичної системи так звану концепцію «діаграм збалансованих переваг», яка, у свою чергу, заснована на обліку ключових показників ефективності, в більшості випадків не обов'язково фінансових, які надають керівництву підприємства більш досконалі засоби досягнення стратегічних цілей в порівнянні з методами, які використовують традиційні оцінки, значною мірою орієнтовані на вимір фінансових показників.

Під час розвитку науково-технічного прогресу, формування ринку покупця, зміни пріоритетів в мотиваціях споживачів і загострення всіх форм конкуренції зростає динамічність ринкового середовища. У той же час, прагнучи зберегти переваги масового виробництва, але підкоряючись тенденції індивідуалізації, підприємці все більше переконаються в необхідності організації виробництва по типу гнучких логістичних систем.

Використання гнучкої логістичної системи дозволить автоматизоване переналагодження в процесі виробництва продукції довільної номенклатури або надання послуг виробничого характеру. Вона дозволить майже повністю виключити ручну працю при

навантажувально-розвантажувальних і транспортно-складських роботах, здійснити перехід до малолюдної технології.

Організація виробництва з використанням гнучких логістичних систем практично неможлива у майбутньому без застосування логістичних підходів в управлінні матеріальними та інформаційними потоками.

Концепція створення гнучких логістичних систем прогресує дуже швидко, тому широке поширення концепції логістики в сфері основного виробництва є перспективним і однозначним [5, с. 23-24].

Гнучкість характеризується здатністю логістичної системи оперативно адаптуватися до зміни умов функціонування з мінімальними витратами і без втрат. Гнучкість є одним з ефективних засобів забезпечення стійкості виробничого процесу.

Основним показником конструктивної гнучкості є максимальне число одиниць обладнання, яке може бути задіяно в гнучкою логістичної системи при збереженні основних проектних рішень по логістичної (транспортно-складської) системі та системі управління.

Універсальність системи характеризується великою кількістю деталей (напівфабрикатів), які потенційно можуть бути оброблені в гнучких логістичних системах.

Показником універсальності системи є прогнозне кількість модифікацій деталей (напівфабрикатів), які будуть оброблені в гнучкою логістичної системи за весь період її функціонування.

Транспортні системи розробляються для задоволення потреб і стратегії конкретних підприємств. Тому вони є спеціалізованими не тільки за своїм технологічним призначенням, але і по всьому спектру виробничо-господарських завдань.

Важливою інтеграцією системою логістики в сфері основного виробництва є автоматизована транспортно-складська система. Завдяки їй забезпечується функціонування гнучких логістичних систем.

Для впровадження на виробництві логістичної системи необхідно в кожному конкретному випадку максимально повніше проаналізувати особливості підприємства, характер виробничого циклу, його тип виробництва, систему постачання основного

виробництва і подачі матеріальних ресурсів на робочі місця, систему норм, параметри ефективності використання ресурсів і т.д. [6, с. 240].

Досліджуючи можливості розвитку у майбутньому логістичних систем, необхідно виходити з умови, що вона може бути представлена як організаційно-управлінська система, спрямована на досягнення оптимального балансу між витратами (ресурсами) і рівнем якості обслуговування клієнтів. Також характеризувати логістичну систему можна буде за ймовірністю виконання логістичних операцій.

За допомогою якісного управління логістичною системою можна буде простежувати та своєчасно реагувати на зміни ринку, в свою чергу, одночасно проводити оптимізацію структури ресурсного потенціалу в конкурентоспроможний потенціал. Формування такого механізму забезпечить стійкий і довготривалий конкурентний розвиток організації на основі прийняття компромісних рішень.

Список використаних джерел:

1. Сергеев В.І. Логістика в бізнесі. – М.: ИНФРА-М, 2001 р.
2. Смірічинській В.В. Основи логістичного менеджменту: навч. посібник [Текст] / В.В. Смірічинській, А.В. Смірічинській. – Тернопіль: Економічна думка, 2003. – 240 с.
3. Смехов А.А. Введення в логістику. – М.: Транспорт, 2004. – 112 с.
4. Чеботаев А.А. Логістика і маркетинг (Маркетингологістика): навчальний посібник. – М.: Економіка, 2005.
5. Короленко Н.В. Управління ризиками логістичної системи підприємства: теоретичні аспекти [Електронний ресурс] / Н.В. Короленко // Ефективна економіка. – 2013. – № 10. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2428>
6. Смірічинській В.В. Основи логістичного менеджменту: навч. посібник [Текст] / В.В. Смірічинській, А.В. Смірічинській. – Тернопіль: Економічна думка, 2003. – 240 с.